

MEMÒRIA GENERAL

DE L'AVANTPROJECTE DE LLEI DELS INSTRUMENTS DE PROVISIÓ DEL SISTEMA PÚBLIC DE SERVEIS SOCIALS

1. Antecedents i justificació de la necessitat de la disposició i adequació de la norma als fins que es persegueixen

D'acord amb la Directiva 2014/23/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, de concessions, i la Directiva 2014/24/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, sobre contractació pública i la jurisprudència europea, es reconeix als poders públics la llibertat per organitzar els serveis a les persones, com són els serveis sanitaris, els socials i els educatius, i organitzar-los de manera que no sigui necessari subscriure contractes públics, per mitjà de mecanismes com el simple finançament d'aquests serveis o la concessió de llicències o autoritzacions als operadors que compleixin les condicions prèviament fixades pel poder adjudicador, sempre que l'esmentat sistema garanteixi els objectius del model sanitari i social propi, una publicitat suficient i s'ajusti als principis de transparència i no discriminació.

En aquest sentit, per totes, de la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea, Sala Quarta, assumpte C-436/20 (EDJ 2022/625282), resulta que els articles 76 i 77 de la Directiva 2014/24/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, sobre contractació pública i per la qual es deroga la Directiva 2004/18/CE (EDL 2004/44276), han d'interpretar-se en el sentit que no s'oposen a una normativa nacional que reserva a les entitats privades sense ànim de lucre la facultat de celebrar, amb l'examen competitiu previ de les seves ofertes, acords en virtut dels quals aquestes entitats presten serveis socials d'assistència a les persones, a canvi del reemborsament dels costos que suporten, sigui quin sigui el valor estimat d'aquests serveis, encara que aquestes entitats no compleixin els requisits establerts a l'article 77, sempre que, d'una banda, el marc legal i convencional en què es desenvolupa l'activitat d'aquestes entitats contribueixi efectivament a la finalitat social i a la consecució dels objectius de solidaritat i d'eficiència pressupostària que sustenten aquesta normativa i, d'altra banda, es respecti el principi de transparència, tal com exigeix, en particular, l'article 75 de l'esmentada Directiva.

D'altra banda, l'article 166 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat la competència exclusiva en matèria de serveis socials, que inclou, entre d'altres, la regulació i l'ordenació de l'activitat de serveis socials, i la regulació i l'ordenació de les entitats, els serveis i els establiments públics i privats que presten serveis socials a Catalunya. En ús d'aquesta competència es va aprovar la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials, que en l'article 2 configura un Sistema públic de serveis socials, articulat a partir d'una cartera de serveis socials, integrat pels serveis socials de titularitat pública i els de titularitat privada acreditats i concertats per l'Administració. Tots aquests serveis configuren conjuntament la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.

En aquest marc normatiu, el Decret llei 3/2016, de 31 de maig, de mesures urgents en matèria de contractació pública, va establir que els serveis socials es podien gestionar mitjançant les fórmules no contractuals del concert social i la gestió delegada. Aquestes fórmules comporten

la prestació de serveis de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, en establiments de titularitat privada en el primer cas o de titularitat pública en el segon, mitjançant entitats privades, amb finançament, accés i control públics d'acord amb els principis d'atenció personalitzada i integral, d'arrelament de la persona a l'entorn social, elecció de la persona i continuïtat en l'atenció i la qualitat. El Decret Llei va ser validat pel Parlament de Catalunya mitjançant la Resolució 250/XI.

Amb posterioritat, el Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, va desenvolupar reglamentàriament el Decret Llei 3/2016, de 31 de maig, amb una regulació de mínims per tal de poder afrontar amb caràcter immediat la necessitat extraordinària i urgent d'utilitzar modalitats no contractuals en els sistemes de provisió dels serveis socials. Aquesta regulació va comportar un avenç en la posada en marxa del marc jurídic de les formes de provisió no contractuals, i ha permès identificar aquells aspectes en els quals cal seguir aprofundint per assolir uns serveis socials de qualitat que s'adaptin de manera àgil a la constant evolució de les necessitats socials.

En aquest sentit, la Disposició final segona de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, va establir que el Govern havia d'aprovar, en el termini de dos anys, un projecte de Llei per a revisar el marc regulador de la gestió concertada de naturalesa no contractual per a la prestació de serveis de caràcter social.

D'altra banda, quant a la regulació estatal, l'article 11.6 de la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014, disposa que queda exclosa d'aquesta Llei la prestació de serveis socials per entitats privades, sempre que es dugui a terme sense necessitat de subscriure contractes públics, mitjançant, entre altres sistemes, el simple finançament d'aquests serveis o la concessió de llicències o autoritzacions a totes les entitats que compleixin les condicions prèviament fixades pel poder adjudicador, sense límits ni quotes, i que aquest sistema garanteixi una publicitat suficient i s'ajusti als principis de transparència i no-discriminació. La disposició addicional 49 de la Llei esmentada preveu que les comunitats autònomes, en l'exercici de les competències que tenen atribuïdes, legislin articulant instruments no contractuals per prestar serveis públics destinats a satisfer necessitats de caràcter social.

Amb l'objectiu d'assolir la millora continua en la qualitat en el Sistema Públic de serveis socials de Catalunya, la regulació de l'Avantprojecte de Llei estableix els elements essencials de la participació de les entitats privades en la provisió dels sistemes de serveis socials i s'estableix un sistema flexible de provisió dels serveis on es potencia el paper del tercer sector social com a cooperador del sistema, sense ànim de lucre i amb finalitats de solidaritat en la prestació de determinats serveis socials. Així, es regulen de manera sistemàtica i es completen les diferents modalitats d'acció concertada i es regulen determinats elements directament vinculats a la qualitat dels serveis, la seva planificació i la seva avaluació.

A més, a banda de l'acció concertada, també es regula la figura del Bo d'impacte social, com a fórmula innovadora que té per objecte l'assoliment d'objectius de polítiques socials, orientat a la consecució de resultats.

Els principis a què respon l'Avantprojecte de Llei són el caràcter públic del model i el seu abast universal, la cooperació institucional pública i la col·laboració amb les entitats d'iniciativa social i, si escau, amb d'altres del sector privat, amb la finalitat de preservar l'eficiència i la millor qualitat possible del sistema, facilitant amb tot això la consolidació del tercer sector, referent en el compromís solidari de la societat.

Una característica essencial de la norma projectada és el caràcter públic del servei. Amb això es vol garantir els principis d'universalitat i qualitat, gestionar mitjançant mecanismes de descentralització funcional i de col·laboració horitzontal entre els diferents subjectes públics, amb la col·laboració de les entitats d'iniciativa social que integren l'economia social i la iniciativa privada, sense desvirtuar en cap cas els trets públics essencials del model. L'articulació d'aquest model es fa sobre la base d'una xarxa de serveis publicitats en la seva gestió, professionalitzats i de qualitat en la seva prestació, flexibles en les seves relacions i arrelats al territori mitjançant sinergies i interdependències multifuncionals, molt rellevants en el nivell local. La utilització de qualsevol de les modalitats previstes en aquesta Llei no pot implicar, en cap cas, un tracte diferent o menys favorable per a les persones usuàries, i ha de respectar-se, en qualsevol cas, l'equivalència de prestació de la Cartera de serveis socials.

La col·laboració de les entitats d'iniciativa privada, social i mercantil, s'articula mitjançant fórmules d'acció concertada, que "publiciten" la gestió privada, que coopera amb l'interès públic i coadjuva en la viabilitat i eficàcia del mateix model públic. Aquesta opció està vinculada amb el principi de participació, que aconsella que els poders públics promoguin la implicació de les persones usuàries, de les entitats i de la ciutadania en general en la planificació, la prestació i l'avaluació dels serveis socials.

El règim d'acció concertada és una opció organitzativa que permet concertar la prestació de serveis socials amb entitats d'iniciativa social, conegudes també com entitats del «sector solidari», de manera preferent quan existeixin anàlogues condicions d'eficàcia, qualitat i costosa les entitats d'iniciativa mercantil. L'avantprojecte de Llei, d'acord amb la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea sobre la matèria, determina l'abast de l'acció concertada, les seves modalitats, el règim jurídic i el sistema de contraprestació. Les condicions de l'acció social concertada han de determinar els drets i obligacions derivats de l'esmentada selecció i establir les condicions tècniques i econòmiques per a la prestació de l'activitat concertada. Els serveis que es proveeixin mitjançant l'acció concertada s'han de formalitzar mitjançant el corresponent Acord d'acció concertada.

Tot i que el sistema d'acció concertada es preveu com a sistema preferent per proveir els serveis de la Xarxa de serveis socials d'atenció pública, existeix sempre la possibilitat de passar a fórmules contractuals per preservar l'eficàcia del sistema públic, quan resulti una modalitat més adequada.

Per altra banda, fent ús de les competències exclusives d'autoorganització de la Generalitat d'acord amb l'article 150 de l'Estatut d'Autonomia, mitjançant aquest Avantprojecte de Llei es crea l'Agència Pública de Serveis Socials de Catalunya, com a entitat pública sotmesa al dret privat adscrita al departament competent en matèria de serveis socials, amb l'objecte de prestar, mitjançant la gestió directa, els serveis de titularitat pública del Sistema de Serveis Socials de Catalunya que corresponen al departament competent en matèria de serveis socials.

Es tracta d'una fórmula organitzativa que pretén garantir la gestió pública quan l'eficiència pressupostària o el manteniment de la qualitat del servei ho requereixin, i alhora aportar una major eficàcia, agilitat i flexibilitat en la gestió dels establiments, dels serveis i dels recursos humans, en la innovació i en la recerca i implementació de noves fórmules organitzatives.

Aquesta Llei consta de 54 articles distribuïts en quatre títols: el primer estableix disposicions generals, el segon regula el sistema de serveis socials, el tercer regula l'acció concertada i el quart l'Agència pública de serveis socials de Catalunya. També consta de tres disposicions addicionals, tres transitòries, una derogatòria i dos disposicions finals.

Amb les disposicions addicionals es fan les modificacions necessàries en els preceptes de la Llei de serveis socials vigent que donen coherència al nou sistema de provisió dels serveis en el Sistema públic de serveis socials actual, amb la finalitat de garantir sempre la universalitat i la qualitat del servei que es presta a la ciutadania en tota la Xarxa de serveis socials d'atenció pública.

Mitjançant les disposicions transitòries es facilita la transició d'anteriors sistemes de provisió de la Xarxa de serveis socials d'atenció pública al nou sistema d'acció concertada, sempre amb el marc de la garantia, tant el continu assistencial de les persones, com de l'estabilitat del sector i dels professionals que hi treballen, dins dels principis de transparència i no discriminació.

Amb la disposició derogatòria es clarifica la normativa aplicable en la matèria, de forma que queda sense vigència la Disposició addicional tercera del Decret Llei 3/2016, de 31 de maig, de mesures urgents en matèria de contractació pública que responia a mesures d'urgent necessitat, la qual queda substituïda per la nova regulació legal ja consolidada i també, en consonància, es deroguen les disposicions reglamentàries de desenvolupaven aquell Decret Llei en matèria de concertació social.

Les disposicions finals fan referència al desplegament de l'Agència Pública de serveis socials i també es preveu l'entrada en vigor de la Llei als vint dies de la seva publicació, d'acord amb la norma general establerta per l'article 111-10 del Codi civil de Catalunya

Per tot això, la necessitat d'aquesta norma es fonamenta en donar compliment al mandat del Parlament de Catalunya que inclou la Llei 5/2020, del 29 d'abril, abans esmentada. Així mateix, es fonamenta en la necessitat de dotar de més seguretat jurídica a les formes de provisió del Sistema de Serveis Socials, en el context normatiu i de necessitats organitzatives i socials esmentat, i en la necessitat d'aplicar l'experiència que s'ha assolit amb la implementació del Decret 69/2020, de 14 de juliol.

La norma projectada s'adequa als fins que es persegueixen. D'una banda, la matèria regulada ha de tenir rang de llei, d'acord amb el mandat de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient.

I d'altra banda, pel que fa a la creació de l'Agència Pública de Serveis Socials, l'article 21 del text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'Empresa Pública Catalana, aprovat pel Decret legislatiu 2/2002, de 24 de desembre, disposa que la creació de les entitats de dret públic que han d'ajustar la seva activitat al dret privat ha d'ésser autoritzada per llei del

Parlament. En aquest sentit, es proposa una regulació que estableix el tipus d'organisme públic que crea, amb indicació dels seus fins generals, així com el departament de d'adscripció, els recursos econòmics, les peculiaritats del seu règim de personal, de contractació, i d'altres continguts que, per la seva naturalesa, exigeixen norma amb rang de llei.

Aquesta iniciativa normativa es troba inclosa a la segona modificació del Pla normatiu del Govern de la Generalitat de Catalunya per als anys 2021-2023 (Versió revisada a 23.1.2023) dins l'Eix 2. Per un país de drets, d'igualtat d'oportunitats i de benestar, a l'apartat 6, sota el títol d'"Avantprojecte de llei de concertació social".

En el Pla normatiu està vinculada amb la consecució dels objectius de desenvolupament sostenibles ODS 3: Salut i Benestar i ODS 16: Pau, justícia i institucions sòlides, i té com a descripció l'impuls del model de concertació social de serveis d'atenció a les persones.

2. Compliment dels requisits establerts a l'Acord de Govern per a la creació, modificació i supressió d'entitats participades per la Generalitat de Catalunya de data 10 de juliol de 2012

2. 1) Necessitat de la creació de l'Agència Pública de Serveis Socials de Catalunya

La finalitat de l'Agència Pública de Serveis Socials de Catalunya és la prestació, mitjançant gestió directa, dels serveis del Sistema Públic de Serveis Socials de Catalunya la titularitat dels quals correspon al departament competent en matèria de serveis socials. Així mateix, l'Agència pot prestar els serveis que són competència d'altres departaments o dels ens locals quan aquests ens li ho encarreguin per mitjà d'un conveni. L'Agència Pública de Serveis Socials de Catalunya exerceix les seves funcions d'acord amb les directrius del departament de l'Administració de la Generalitat competent en matèria de serveis socials, i en coordinació amb el departament competent en matèria de salut i els organismes que en depenen.

Amb la creació de l'Agència es busca la simplificació administrativa i major eficiència de la gestió pública, mitjançant una entitat amb personalitat jurídica pròpia que es dediqui en exclusiva a aquesta gestió. Les demandes de la ciutadania, dels professionals i de les entitats dels sectors dedicats a l'atenció a les persones grans, de les persones amb discapacitat, problemàtica derivada de la malaltia mental o de persones en situació de vulnerabilitat social fan palès que es necessita un alt grau de qualificació i formació per poder oferir una atenció especialitzada centrada en la persona. Aquestes necessitats requereixen comptar amb una entitat que sigui capaç de gestionar les exigències tant de formació com d'adaptació del personal que presta serveis en aquests centres, de direccions que puguin tenir un tractament propi i diferenciat, ateses les característiques de la seva funció, de la resta de personal que presta serveis en el departament amb funcions de tipus més d'administratives. Les dinàmiques de cobertures de lloc han de ser molt àgils ja que les necessitats d'atenció de les persones usuàries dels centres, per la seva vulnerabilitat, no admeten espera. Les característiques dels treballadors i treballadores tant d'atenció directa com les responsabilitats de les direccions, amb alts graus de compromís amb el servei públic que es presta a les persones usuàries i les seves famílies requereixen també d'una formació continuada, especialització i adaptació a

les realitats socials canviants que fan necessari també unes dinàmiques diferenciades de la resta dels treballadors públics del Departament.

Els requisits materials del centres també presenten un elevat grau d'especialització i requereixen un coneixement directe, tant dels establiments, com sobretot de les característiques del servei social que es presta i l'agilitat necessària per adquirir, renovar o modificar tots aquells suports necessaris per atendre les persones en un entorn de qualitat de vida digne i centrat en la persona.

Això, tenint en compte que també cal un coneixement dels recursos d'atenció a les persones d'altres àmbits d'actuació com la salut, la justícia o l'educació per poder garantir l'atenció integrada i la continuïtat assistencial a què tenen dret les persones ateses, amb una vocació instrumental, on hi puguin estar representats aquests sectors d'atenció.

La planificació dels recursos per fer front a les necessitats en constant canvi de la realitat social que vivim és imprescindible en una atenció de qualitat, centrada en la persona, tenint en compte la dificultat en la gestió de les llistes d'espera, la detecció de les situacions personals que no poden esperar el torn ordinari, en un context tant de canvi social com d'emergència personal, i el dret al continuïtat assistencial de les persones que poden necessitar diferents recursos al llarg de la vida. Per tant, una entitat especialitzada en la matèria, per la seva capacitat de detecció de necessitats amb un alt nivell de detall i coneixement de la realitat, pot ser un element clau en la tasca de planificació que ha de dur a terme el departament competent en matèria de drets socials.

El coneixement del territori i de la realitat de les persones ateses, la necessitat d'una execució eficaç i eficient de les polítiques públiques en els centres propis, la detecció de necessitats i la innovació, l'adopció de mesures ràpides que puguin fer front a situacions que no poden esperar perquè es posaria en risc el benestar de les persones, necessiten d'un nivell d'especialització i expertesa en totes els aspectes abans esmentats, amb coordinació dinàmica tant amb altres sector d'actuació com amb les unitats directives del Departament. Caldrà una interlocució continuada amb l'administració local, ciutadania i amb altres entitats públiques o privades per l'assoliment dels objectius, que haurà de dur a terme personal altament especialitzat en diferents nivells de responsabilitat.

Es considera, en definitiva, que amb una entitat *ad hoc*, amb personalitat, pressupost i personal propi asseguraria la resposta al nivell que espera la ciutadania.

2.2) Forma jurídico-administrativa per raó de l'activitat

Es crea l'Agència Pública de Serveis Socials de Catalunya com a entitat pública sotmesa al dret privat adscrita al departament competent en matèria de serveis socials, amb personalitat jurídica pròpia, autonomia administrativa i financera i plena capacitat d'obrar en l'exercici de les seves funcions. Es regeix per la llei que es proposa, el decret que n'aprova els estatuts i la resta de disposicions aplicables.

Aquesta opció respon al fet que gran part de les finalitats de l'entitat seran la millora i innovació en la prestació de serveis públics.

D'altra banda, serà necessari disposar d'una organització executiva flexible i àgil que permeti avançar en el canvi de paradigma i la innovació en la prestació de serveis i posar en marxa coordinacions interdepartamentals, amb l'administració local, ciutadania i amb altres entitats públiques o privades en diferents nivells de responsabilitats per l'assoliment dels objectius.

2.3) Control efectiu

En relació amb el control efectiu, aquesta entitat serà una entitat de caràcter públic del sector públic de la Generalitat de Catalunya, amb consideració d'administració pública d'acord amb l'article 2 de la Llei 40/2015 d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic.

2.4) Viabilitat econòmica i financera

Tal i com es desprèn de la "Memòria d'avaluació de l'impacte de les mesures proposades", la creació de l'Agència Pública de Serveis Socials de Catalunya preveu la dotació del capítol de personal, per tal de posar en marxa una estructura central i territorial per desenvolupar les funcions de l'Avantprojecte. Es tracta d'una estructura central lleugera i amb desplegament en tot el territori.

A més a més, en una primera fase, es preveu la dotació pressupostària per al desenvolupament dels projectes en els àmbits dels sistemes d'informació i d'altres projectes d'innovació.

La viabilitat està garantida pels ingressos que es preveuen en la mateixa norma, bàsicament procedents en un primer moment de les transferències de crèdit i que s'aniran ampliant amb l'avenç en la implementació de l'Agència mitjançant el contracte programa.

3. Marc normatiu en què s'insereix

- Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials.
- Decret 284/1996, de 23 de juliol, de regulació del sistema català de serveis socials
- Decret 142/2010, d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials
- Directiva 2014/24/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de febrer de 2014, sobre contractació pública.
- Decret Llei 3/2016, de 31 de maig, de mesures urgent en matèria de contractació pública.
- Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014.
- Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública,
- Ordre 218/2020, de 16 de desembre, per a la provisió dels serveis de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública.

4. Relació de disposicions afectades i taula de vigències i derogacions resultants

Aquest Decret deroga expressament la Disposició addicional tercera del Decret Llei 3/2016, de 31 de maig, de mesures urgents en matèria de contractació pública així com en el que contradiguin o s'oposin al que disposa aquesta llei, el Decret 69/2020, de 14 de juliol, d'acreditació, concert social i gestió delegada en la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública i l'Ordre TSF/218/2020, de 16 de desembre, per a la provisió dels serveis de la Xarxa de Serveis Socials d'Atenció Pública, i altres normes d'igual o inferior rang que s'hi oposin.

5. Competència de la Generalitat sobre la matèria

La Generalitat té la competència exclusiva en serveis socials (art. 166.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya) i, d'acord amb l'article 159.3, lletres a i b, sobre organització i competències en matèria de contractació dels òrgans de les administracions públiques catalanes i sobre les regles d'execució, modificació i extinció dels contractes de l'Administració, en allò que no estigui afectat per l'article 149.1.18 de la Constitució, així com competència compartida en tot allò que no és atribuït a la competència exclusiva de la Generalitat per la lletra a.

La creació de l'Agència Pública de Serveis Socials entra dins les atribucions d'organització de la pròpia Administració, reconeguda en els articles 112 i 150 de l'EAC que atribueixen a la Generalitat, en matèria d'organització de la seva Administració, competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i directius públics, el funcionament i l'articulació territorial i les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa.

L'Avantprojecte de Llei troba emparament també en l'article 71.6 de l'EAC que disposa que les lleis han de regular l'organització de l'Administració de la Generalitat i han de determinar en tot cas les diverses formes de personalització pública que pot adoptar. L'article 110 de l'EAC, atorga a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de forma íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva.

6. Relació motivada de les persones i les entitats a les quals s'ha d'atorgar el tràmit d'audiència

Cal informar les entitats dels sectors dels serveis socials bàsics i especialitzats, infància, adolescència i joventut, persones amb discapacitat, amb dependència, persones grans, amb risc social, malaltia mental, addicions, violència masclista i famílies.

Aquesta iniciativa ha d'estar informada també pel Consell General de Serveis Socials, d'acord amb els articles 50.2.c) de la Llei 12/2007, d'11 d'octubre, de serveis socials i 13.2.c) del Decret 202/2009, de 22 de desembre, dels òrgans de participació i de coordinació del Sistema Català de Serveis Socials.

Específicament, aquest avantprojecte s'ha de sotmetre a l'audiència de les següents entitats:

- Associació Catalana de Municipis
- Federació de Municipis de Catalunya

- Ajuntament de Barcelona
- Consorci de Serveis Socials de Barcelona
- Les diputacions de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona
- Col·legi Oficial de Treball Social
- Unió General de Treballadors (UGT)
- Comissions Obreres de Catalunya (CCOO)
- Taula d'entitats del tercer sector de Catalunya
- Associació Catalana de Recursos Assistencials (ACRA)
- Centres Socio-sanitaris Catòlics de Catalunya (CESOCAT)
- Associació Catalana d'Entitats de Salut (ACES)
- Consorci de Salut i d'Atenció Social de Catalunya
- Unió Catalana d'Hospitals (UCH)
- Associació de Centres d'Atenció a la Dependència (ACAD)
- La Unió, Associació d'entitats sanitàries i socials
- Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya
- Coordinadora de residències
- Unió de Petites i Mitjanes Residències (UPIMIR)
- DINCAT
- Federació ECOM
- La Confederació
- Comitè Català de Representants de Persones amb Discapacitat (COCARMI)
- Federació d'Entitats d'Assistència a la Tercera Edat (FEATE)
- Federació Catalana de Drogodependències
- Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya (FATEC)
- Coordinadora de residències 5+1
- Consell de la Gent Gran de Catalunya.
- La Comissió VIH/SIDA i exclusió social
- Comissió de Codificació de Catalunya
- Observatori de Dret Privat de Catalunya

En el Consell General de Serveis Socials s'hi troben representades les entitats i les associacions representatives dels ciutadans i de les entitats de l'àmbit dels serveis socials. En aquest sentit, el tràmit d'audiència a les entitats que hi estan representades es duu a terme mitjançant l'audiència i al·legacions en el si del Consell.

Així mateix, l'audiència a les entitats representatives del món local se substanciarà mitjançant la submissió de l'avantprojecte a la Comissió de Govern Local.

7. Procedència de sotmetre l'expedient a la participació dels ciutadans en l'elaboració de l'avantprojecte de llei

L'article 133.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, estableix que, amb caràcter previ a l'elaboració i redacció d'una disposició normativa, s'ha de substanciar una consulta pública prèvia, a través del portal web

de l'Administració competent, en la qual s'ha de demanar l'opinió dels subjectes i de les organitzacions més representatives potencialment afectats per la futura norma.

Del 25 de juliol al 8 de setembre de 2023 es va publicar la consulta al portal de la Generalitat de Catalunya Participa gencat. En aquesta consulta diverses entitats d'iniciativa privada i també diferents ciutadans van fer aportacions que van ser oportunament valorades per les unitats competents del Departament de Drets Socials, observacions que s'han pres en consideració en el redactat del Projecte de Llei que es proposa. En especial, cal destacar que s'ha canviat el títol de la proposta normativa, que en un principi era "*Avantprojecte de Llei del sistema de Serveis Socials de Catalunya*" i ara és "*Avantprojecte de Llei dels instruments de provisió del sistema Públic de serveis socials de Catalunya*", tal i com ha fet veure una de les entitats que han participat en al consulta pública prèvia, en consonància amb l'objecte i finalitat de la norma. Així mateix, es va publicar l'Informe de retorn amb la valoració de les aportacions efectuades. S'han tingut en compte moltes de les propostes que es referien a la necessitat de regular per Llei el sistema d'acció concertada a Catalunya, remarcant el paper de les entitats del tercer sector social, en el marc de la normativa i jurisprudències europees i en consonància amb la normativa catalana de serveis socials i la normativa estatal en matèria de contractació pública. Respecte de la creació de l'Agència de Servei Socials de Catalunya es destaca la necessitat que es constitueixi per dotar de major agilitat i menor burocratització en la provisió dels serveis del Sistema Públic de serveis socials de Catalunya.

D'altra banda, pel que fa al tràmit de participació ciutadana en l'elaboració de normes establert per l'article 69 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació i bon govern, atesa la transcendència del projecte normatiu, es considera necessari obrir un període de participació, per tal que les persones, per mitjà de la presentació de propostes i suggeriments, puguin participar en aquesta iniciativa normativa.

D'acord amb l'article 10 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern i l'article 42 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública, es farà pública la informació relativa al procediment de tramitació de l'avantprojecte de Llei en un únic espai del web, al qual s'hi podrà accedir des del Portal de la Transparència de Catalunya. Aquesta publicitat inclourà la indicació de l'estat de tramitació en què es troba el procediment, així com les memòries, informes o dictàmens emesos i el document que en contingui la valoració, la relació i valoració dels documents originats pels procediments d'informació pública i participació ciutadana i per la intervenció dels grups d'interès, si escau, així com el contingut íntegre dels diversos textos de l'avantprojecte de Llei que es vagin elaborant.

8. Procedència de sotmetre l'expedient al tràmit d'informació pública

L'article 36.4 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern disposa que el departament encarregat de l'elaboració d'un avantprojecte de Llei el pot sotmetre a informació pública, i que el termini no pot ésser inferior a quinze dies

Per tant, es preveu realitzar aquest tràmit per tal que la ciutadania pugui participar en el procés d'elaboració d'aquest Avantprojecte de llei. Independentment de donar audiència a les entitats representatives dels diferents sectors, es considera important sotmetre a informació pública l'avantprojecte de llei, per tal que les entitats i persones interessades hi pugui accedir i formular les al·legacions que considerin oportunes, atès que es tracta d'un sistema no contractual de provisió dels serveis socials a Catalunya que, per tant, afecta els interessos legítims tant de les persones físiques o jurídiques que son proveïdores de la Xarxa de serveis socials d'atenció pública mitjançant qualsevol instrument jurídic que doni dret a finançament públic, com als interessos de la població en general que pot ser usuària dels serveis socials.

Barcelona, a data de la signatura electrònica

Oriol Amorós March
Secretari general